

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdeklő hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona
Félévre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Kiadja: a Jánosháza és Vidéke-
lapkiadóvállalat.

DINKEREVE-VÁNDOR

felelős szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetési hirdetői díjak és reklámok a kiadóirodájába küldendők.

Megjelenik minden szombaton.
Nyitlittér szer 40 fillér. Hirdetések meg-
egyezés szerint kerülnek.

Tandij nélkül.

Szeptember elsejétől fogva ingyen mérik a tudásnak azt a mértékét, amelyért az állam a törvény ostaráival hajította be — vagy legalább igyekezett behajtani — az iskola karámba minden fiát, de amelyet aztán a karámban nem akart adni, csak pénzért.

Nem mondja senki, hogy naivitás örülni azon, hogy nem kell azt a pár korona tandíjat esztendőnkint leszurni.

Azzal ne jöjjön senki, hogy az analfabéták nagy számának nem a tandíj volt az oka, hanem — egyéb díj. Az a bér, melyet a jog és törvény szerint iskolás gyerek csak úgy adhatott át a szülejének, csak úgy kereshetett meg, ha — nem járt iskolába. Mindenből igaz valami s ez a csöpp igazság fog ezentúl is még valamelyes procent-számot jelenteni az analfabéták statisztikájában, de ez a percentszám a maga aicsónyságában jelezni fogja, hogy immár csak maradéka a naivnak, a nagynak az

elrettentőnek, kulturátlanságunk ijesztő bizonyosságának.

Illik egyszer már megállapítani, hogy az iskola nem csupán a tudás hajléka s még csak nem is elsősorban ez. Dehogy akarjuk mi a tudást egy cseppet is lebecsülni azzal, hogy kijelentjük, hogy nyújt nekünk az iskola még a tudásnál is jóval becsesebbet. Nagy dolog is ez, hogy a gyermek megtanulja azt, ami a betűvetésen és a betűk összerakásán kezdődik, de az állam nem azért alapít iskolát, a szülők nem azért küldik beléjük gyermekeiket. A betűvetést is, azt is ami ennek folytatása, megtanulná a gyermek tán otthon is s könnyebb is volna tán úgy s az eddiginél nem is drágább. Csakhogy ennél a pusztá tudásnál többet az otthon való tanítás nem nyújtana neki. Azt a tudatot, vagy annak a homályos érzését bizonyosan nem, hogy vannak itt bizonyos feladatok, melyeknek megoldására egybe kell fognunk, egybe mindazoknak, akik bizonyos területen belül élünk,

nyüzgünk. S hogy ezeket aztán az a közös munka és az a közös kötelesség, a közös múlt és a fokozottan közös jövő egy nagy érdek és lelki közösségbe kapcsol s ez a kapocs, amint egyfelől elválaszt bennünket más ilyen közösségekől, másfelől itt, egymáshoz szorosan fűz talán még a vérbeli kapcsolnál is. A nemzeti közösség érzése az iskolában éled, itt táplálkozik és nő nagyra és válik oly erőssé, hogy dacolni tud aztán minden külső ellenséges hatalommal.

Eddig az iskolában láttunk, törtünk egy ilyen ellenséges hatalmat. Ott terpeszkedett a felekezetiesség, hirdetőn, hogy nagy és elsőrangú érdek az emberek széjjelválasztása, sőt egymással szembeállítás. Hogyan lehet így szó a nemzeti eszme egyesítő erejéről és hatásáról, hogyan arról, hogy az együvé tartozandóság érzete nevelődjék, mikor szabadon hirdethette bontó tanait még a gyűlölet is?

Most nincs tandíj, tehát összeömlik a felekezeti iskolák nagy része. Nem

Egy drákói ítélet.

Írta: dr. Kertész László.

Augusztus 14-én gyászba borult Jánosházán a sok orthodox mózes vallású, mivel akkor volt Jeruzsálem pusztulásának az évfordulója. Talpig gyászban voltak, a fejükre hamut hintettek és egyik naplementétől a másikig böjtöltek. Este Jeremiás próféta siralmait sirták el. Csak ez a Jeremiás próféta ne született volna, ne írta volna azon szöveget, hogy: "Ez az év drákói ítéleté, nem került volna a sor, amíg a jánosházai orthodox mózes vallású bölcsek, mint a legfőbb ítélőszéknek (synhedrionnak) tagjai a napokban hozták.

Lehet megtiltani, ha jön a szép kikelet, hogy ne nyíljon az a kedves ibolya?

Ki gátolhatja meg, hogy a tavasz ha rózsás kebelét kitarja, — ne rügyezzenek a fák? Ki tiltja meg, hogy a szív hevesebben ne dobogjon, ha befélszkelődött a szerelem? Ki tiltja meg, ha a szív sajog egy fájó érzés-

től, az ne találjon utat-módot a fájdalom kitörésére?

A gyöngycsiga fájdalma dallá, a költő fájdalma dallá válik ajakán. Néhány jánosházai orthodox mózes vallású, a fájdalmát a sirással árulta el.

Itt van a punctum saliens. Ez az a pont, ahol meg kell állani, mert ezért-hoztak egy drákói ítéletet.

Augusztus 14-én este, midőn a nap lement, de csillagok még nem jöttek, a sok orthodox a templomba ment elszállni.

Akinek jobban fáj Jeruzsálem pusztulása, az jobban sir. Mindenki másként adja jelet a fájdalmának. Egyiknek arcáról csuragnak a könnyek, a másiknál csapognak, vagy a másiknál könnyben uszik mind a két szem.

Sirástól, zokogástól, jajveszékeltéstől visszhangzott a templom. Néhány hitsorsos a bánatának, a fájdalmának hangosan, mondjuk igen hangosan adott kifejezést. De nem nyafogtak, nem óbégattak, nem bögték, de nem is kurjongattak. (Majd ilyenkor?)

Mi történt?

A templomi csend- és rendre megtöltotta az oly hangú siránkozást.

Furcsa a historia, mert azok szivből, igazán szivből sirtak, mert nekik tényleg mondjuk tényleg fáj Jeruzsálem pusztulása. Perazé, hogy azok erőlyesen tiltakoztak az ily rendreállítás ellen.

Erre Arany János "Tetemrehívásából" szavalt valaki: "lelek az ajtón sem ki, sem be", jaj ki parancsomnak, ellenszeggül, mert nem engedtem ki az ajtót, hogy ne lássák a pusztulást." (Majd ilyenkor?)

Maguk elé citálták a vádlottakat.

Csak egy vádlott jelent meg és hangosan adta elő a védekezését:

Israel Vénisi!

Én ártatlan vagyok, ne ítéljétek kőtől általi halálra, vagy 15 évi fegyházra, mert tudom, hogy Önök ítélhetnek élet és halál fölött.

Nem tudtam asnap este elfojtani azt az érzést, ami szívem hurjait rezgésbe hozta. Én

mind, de jó egynehány és nyomokban ott emelkedik majd az állami, a nemzeti isteni. Kivonul a bontó, bomlasztó felekezések és helyébe jön az egyesítő nemzeti eszme. És művel egy új generációt, melynek egyes tagjai keresik és megtalálják egymásban a küzdőtársat, az érdektársat, a honfitársat, a polgártársat. S ez a generáció lelkesülni fog a jelgesei előtt. S munkája nyomán

talán kiéled és terebélyes fáva lombosodik a rég áhitott magyar kultúra.

Most lép életbe az ingyenes népoktatás.

A király köszöneté.

Kedves gróf Khuen-Héderváry Károly.

Születésem nyolevanadik évfordulója alkalmából országaim minden részéből számtalan szerencsekívánatot és hű ragaszkodás bizonyítékát vettem, amelyek összes népeimért egyformán melegen dobogó szívemet mélyen meghatván, igaz örömmel töltötték el és amelyekből újabb erőt merítettem a jövőre.

Hosszu életem alatt az Égből nyújtott oltalom és támogatásért mélyen érzett hálámmal forró imáim szálnak fel a Mindenhatóhoz, hogy államaim összes lakossága javának szentelt működésemtől a jövőben se vonja meg szent áldását.

Mindenkinek, aki rólam e napokban megemlékezett, szívem mélyéből mondom köszönetet és megbízom Önt, hogy ezt közhirre tegye.

Bad Ischl, 1910. augusztus 21.

Ferencs József sk.

Figyelmeztetés! Kérjük azon t. olvasóink akiknek előzetese lejár, hogy annak megújításáról költő időben gondoskodjanak, különben a lap kiadását beszüntetjük. Akik évek óta hátralekban vannak, azokat kérjük a hátralekosszeg behűlésére, mert már kénytelenek lennénk bírói úton behajtani. Tisztelettel a K I A D Ó H I V A T A L

Sirvágó.

Mély szívemre enyhet, gyógyulást,
Szerelmem égő balzsama kiszáradt
S hasztalan várok a helyébe mást.

Megfásult lelkem s rideg éjjelében
Hiába kérem csillagért az észet.
Meglőrt bizalma, hite és reménye,
Nincs többé semmi, mi élni-készet.

Küzdőm végkép kimerült a hosszú,
Reménytelen folyt. győtrő harc után.
Győzelmi lombot nekem mi sem nyújt már,
Enyhe békét is a halál csupán.

Jöjj hát halálom, egyetlen barátom
Lelkémre eléd kobold-adj meg
S ez elhagyottan megrepedt hő szívet
Jégölelésű kezéd áldja meg.

K. D.

Heti krónika.

Zászlószentelés. A kath. kör új zászlójának a felszentelése, az előre megállapított program szerint fényes ünnepély keretében ment végbe. A templomban Kristóf István káplán tartotta az ünnepi beszédet, a felszentelésnél pedig Tóth Sándor egyházasheteyi esperes. Este a közönség a »Fehér ló« vendéglőben gyűlt össze, hol a fiatalság táncra perdült és járta egész reggelig.

senek reám. Tudják azt is, hogy böcs Salamonnak mikor az Isten megjelent álmában s mondá neki, amit kíván — teljesíve lesz, azt kérte »hogy adjál mindenhatóan értelmes éssz és belátó szívet«, legyen belátásuk. Egy embert ne ítéljenek el, akinek vérzik a szíve, inkább adjanak a felmentő ítélettel balzsamot a fájó sebére.

A synhedrion visszavonul. A nap erősen sütött a tereben, az ablakokról visszaverődő fény sugarak még világosabbá tették a termet a világosság honol.

Egyzserre kinyílnak a szarvas ajtók, a hóhér vakítóan fényes alabdárdját magasra tartja, mintegy mondani akarja, most reszken Byranc, azaz vádlott, mert ezzel sujtunk a fejedre. Az ítélet így hangzik:

A büntetőtörvénykönyvünk 10. §-a értelmében elítéljük a vádlottakat külön-külön 10—10 font gyertya megfizetésére és azonkívül 5 hónapig azaz öt hónapig a szent thórához nem hivatnak fel.

A gyertyabüntetéssel azt akarták dokumentálni, hogy örök világosság fényeskedjék ezen ítélet felett.

A hangverseny megismétlése. A közönségnek engedve Szerdahelyi Károly keszthelyi zenetanár, augusztus 21-én megismételte a múlt heti hangversenyt. Sajnálatosul vette a közönség tudomásul, hogy Fischer Adél kisasszony nem vállalkozott újra a hangverseny fényét emelni, így a kis Reisinger Paula és Schlesinger Lénke vette át Fischer Adél szerepét. Mondhatjuk mindketten, tekintve az idő rövid voltát is, azért derekasan megfeleltek a várakozásnak. Szerdahelyit és a kis Salzberger Edithet ismételtlen ünnepelték a hangverseny után a zenekar huzta a jobbnáljobb és szebbnél-szebb tánc alá a nótákat, a fiatalság nem is kérette magát, de alig fordultak egy-kettőt, az akkor keletkezett tűz megzavarta a kedélyesnek ígérkező kis mulatságot.

Egy kiváló zenész elvállal növendéket, hegedű és zongora oktatás végett. Cím a kiadóhivatalban.

A bírói figyelmébe. A Dukaj-tócai mély árokkal átvágták a járdát anélkül, hogy átjárót készítetttek volna, így néhányan már beleestek. Míg hidat nem készítetttek oda, talán nem kellett volna a közönséget halálugrásokra kényszeríteni. Gyors intézkedést kérünk.

A majster né, ha mérges. Hétfőn este 10 és 11 óra között hazament a sétából Czeiszler suszterné, hogy nyugovóra térjen. Lefekvés előtt a nála levő Krausz Béla inasnak rendeleteket akart kiadni, de nem találta sehol. Végre a nagy keresés után rábukkant a fászkamrában Morpheus karjaiban amint ringatta magát. Nagy nehezen tudta csak felébreszteni álmából, kérdőre vonta, hogy miért nem várja őt meg, míg hazajön. A választ be sem várva, már az a bizonyos »szij« munkában volt s Krausz Béla vérző sebekkel fizette meg a fászkamrában keresett nyugó helyet. Az esetnek azért folytatása lesz a bíróság előtt.

Az országos vásár gyöngén volt látogatva, mivel a marhavásár be volt tiltva.

megcáfoltam azt, amit a költő mond, hogy »nem érez az, aki érez szavakkal mondhatót.« Én szerettem Jeruzsálemet, így fáj annak az elpuztulása, a szívem vérzik érte, a szívem fáj érte, csa: oda, oda, igen oda vágyodom én, nem mint Goethe a nagy költő Olaszországba, amint »Mignon«-ba írja, ahol a citrom és narancs virul, ahol oly szép kék az ég is. Minden husvétkor térdepelve könyörgök az Ég Urához, hogy »leschono haboo bijuro-salem«. Hát gondoltam én azt, hogy ilyenkor

bad ezért engem ide a vádlottak padjára hurcolni, nem vagyok »hotigcsaló«, még csak »polák« sem vagyok.

Israel vénei!

Félve emelek szót, mert látom, hogy már pálcát törtek felettem, pardon Kőlcsey híres védőbeszédét akartam elmondani, pedig nem is vagyok gyilkos. Demonsthenesi ékeaszólás mellett Cicerói argumentálásra van szükségem, hogy meggyőzzem önöket, nagytudásu, nagy tiszteletet érdemlő puritán tagjai a synhedrionnak. Tudom azt, hogy önök a község előkelő, pardon legelőkelőbb tagjai, akik numerálnak és ponderálnak, tehát tekint-

A vádlott egész testében remegett, egészen összerezgett azon hallatlan súlyos ítélet elhangzása után. Végre magához térve, így szólt: Drakó vérel megírott törvényei nem voltak ily súlyosak, ily szigorúak.

Engem az istenfélőt, az istentisztelet akarnak a szentírás malasztjától eljiltani, engem, aki Dávid 113-ik zsoltárát is ismeri, ahol ez áll: »Mimisrach, schemesz admevanan mehul schem adonaj«.

En dicsőítem napnyugtától napkelésig az örökérvényű törvényeket, azaz a szentírás gályarabnak Szibériába olombányába, vagy az ördögzigetre Dreyfus helyébe, vagy kötél általi halálra, de ne ítéltek volna el arra, hogy 5 hónapig a thórához nem hívnak fel. Most én szigorítom az ítéletüket:

10 hónapig nem megyek a templomba, 10 hónapig a szentírás helyett: Eötvös kartauszját, Goethe Faustját, Milton »az elveszett paradicsomját«, Jókaitól a lőcsei fehér aszszonyt stb. fogom olvasni.

10 hónapig nem léteznek önök előttem.

Tanügyi értesítés. Lapunk előbbi számában említve volt, hogy Hirschler Sománé tanítónő az új tanévben is elfogad polgári iskolai növendékeket. Azon szülők, akik tanítványi óhajújak gyermekeiket, siessenek jelentkezni a jeles tanítónővel, mivel jövő héten már kezdődnek a beiratások.

Sportélet Jánosházán. Vasárnap, 28-án délután 5 órakor tartja a jánosházai Football Club első nagy nyilvános mérkőzését a czellódömölki Atletikai Clubbal. A verseny után atletikai számok következnek. 50 fillér személy-jegy, 150 K családjegy. A verseny tisztá-jóvedelme a Lawo-Tennis pálya javára fordítatik.

A vörös kakas. Vasárnap este fényesen ki volt világítva a Kaszinó; mert hangversenyt tartottak. Szólt már a zene, szépen lejötték a párok a bostoni, a keringőt, már-már jelt adtak az első négyesre, midőn vészkiáltás hangzott fel a teremben: »tűz van«. Elnémult a zene, elszórt a közönség, mert a Dukai-utcában égett a Sik József pajtája. A tűz nyilvánvalóan boszu műve, itt nem pyromaniáról van szó, hanem az Ostffy-párt főmberén akartak boszút állani. A kár megterül, mivel biztosítva volt. A csendőrség mint halljuk már nyomában van azon 15—16 éves suhancnak, aki azon pajtát felgyújtotta.

Korcsmá eladás. A magyar vallás-alap tulajdonát képező korcsmáépületet Karakón, Lövy Sándor régi bérlő megvette 8375 K 50 fillérért a, község is reflektált reá, de csak 8250 kor-t ígért érte.

Ánkét a kolera ellen. A belügyminisztériumban tegnap Jakabffy Imre államtitkár elnöklésével a kolera ügyében értekezlet volt, amelyen az elnöklő államtitkárakon kívül résztvettek Bölcs Gyula miniszteri tanácsos, a belügyminisztérium közegészségügyi osztályának főnöke, Frank Ödön közegészségügyi főfelügyelő, azonkívül a kereskedelemügyi minisztérium részéről Wimmersperg Frigyes báró osztálytanácsos. Az értekezleten megbeszélték a kolera ellen teendő óvintézkedéseket.

A borárak emelkedése. Sopronból jelentik, hogy az ottani, valamint az osztrák vendéglősök részéről tapasztalható élelnek kereslet következtében a borárak emelkednek. Az új fehér és vörös borok ára hektóliterenként 40—60 korona, az olasz rizlingé 80 korona, egyéb fajborok ára 160 korona. A szőlősgazdák kisése tartózkodók az eladást illetőleg, mert a szőlőri kilátások nem nagyon biztatók, régi borkészlet pedig nincs. A kecskeméti vincellériskola igazgatóságának jelentése szerint az ottani borok iránt igen élénk a kereslet és ennek következtében a borok ára emelkedik. Az 1908. évi borokat 40—45 koronáért, az 1909. évi borokat 34—38 koronáért, az új borokat pedig 30—36 koronáért veszik.

Gyümölcsárak emelkedése. A vakok temesvári foglalkoztató intézete, mint értesítünk, igen olcsó árban készít gyümölcszálító-kosarakat és ezen ipari készítményekből állandó nagy raktárt tart fenn. Az intézet előrendő humánus célokat szolgál, melyet előmozdítani emberbaráti cselekedet, miért a

az intézetet az egyes jókara... járjuk. Az intézet jutányos árajánlattal szolgál mindenkinek, aki eziránt oda fordul.

A közönség bizalma. Most egyidőben három olyan tárgysorsajátékot rendeznek az országban, melynek nyereménytárgyait, a pompás brilliáns ékszereket, arany- és ezüsttárgyakat a Lövy Sándor ékszerszék cég szolgáltatja (Budapest, József-körút 81.) Ezt a nagy bizalmat a jó hírű cégnek, kiváló áruival, pompás üzletével és szolid áruival sikerült elérnie. Lövy Sándor üzletének berendezése, kárikata valóságos kiállítás számba megy a Szent István ünnepén tömérdek vidéki tekintette meg s szerezte be nála ékszerszükségletét.

Dinkgreve Nándor

könyvnyomdája, Czellódömölk.

Szállit:

1000 finom színes borítékot
címnyomással K 6.—
1000 finom levélpapírt c. ny. 9.—
1000 levelezőlapot 7.—
100 névjegyet 120
Meghívókat 2 koronától feljebb.

Feltűnő falragaszokat, — gyászlapokat, — mindenféle üzleti nyomtatványokat, — eljegyzési értesítéseket, — lakodalmi meghívókat
és minden egyéb nyomtatványokat a legkisebbesb kivételben, hibátlanul és jutányos áron.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK KÜLÖNBS FIGYELMÉN ÉS PONTOSÁGGAL ÉRTÉSZETTES KÜ.

A fatális nyereménytárgy.

Irt: Búcsu.

A bodzavölgy-ireghi helyérdekű vasutaligazgatójának terhes állását töltöm be közelismerésre. Mint ilyennek sok kellemetlenség is jut osztályrészemül. Ezen kellemetlenségek közt legterhebb rám nézve a sok folyamodás, könyöradamány elintézése, melybe minduntalan «széleskörben ismert nagylelkűségemre» való hivatkozással majd egy tönkrement mézárós, majd egy kiszolgált káplár, majd egy «sorsdűző» irnok ostromol egy baktárságot, vagy kalauzi állását. Ennek apját ledöntötte a hajókötél, anyja mosónő volt, annak mindenét a tűz pusztította el... Szinte megőrültem egy zöldszint, formás levélnek egyik nap, mikor a postát rendeztem, mely így végződött (én mindjárt az aláírást nézem a levélben.)

Mély tisztelettel:

Hatosó-Hajek Fanny,

a kopaszdi krajcár-egylet elnöke.

Soha életemben Kopaszdinak híret se hallottam s most ez a kocsu című öngyűsége arra kér, hogy vegyek nála sorajegyeket. A kopaszdi fentnevezett egyesület széleskörű agitációja révén sikerült drágábbnál drágább sorsolási tárgyakat beszerezni s a folyó jövedelem a szegény gyermekek felnevelésére leendő fordítva. Így öngyűsége. Én a papirtosárba hajítottam. Felésem látta hogy asszony-írás, amit bedobtam a papirtosárba, nem lehetett volna meg az irnok...
olvasni. Anyira megörvültem hogy a konyhából óhajtott legalább is 5 darabot a sorajegyekből a cél érdekében megrendelni.

— Lehet, hogy épen egy florentin kalapot nyerek, a mit te oly régóta veszel már! csipkelődött az asszony. Én csak nevettem, mert az irógépezett mellékleten, melyet (./) vessző alatt (Fehérvár-tempó.) csatolt a lelkes elnök, a haupttreffer egy «használt, de vadonatúj» phonografnak volt megállapítva. Szerepelt meg a sorsolási tárgyak közt egy zenélő Kocsu-kép, egy tucat pakfon evősz-

köz. «A felséges uralkodó család» olajmáza «remek» képe, 101 magyar népdal, Svengali, a magyar nép barátja, összes munkái díszkötésben stb. — Azonban nem rontottam el az asszony illuzióit, sőt inkább lekötélvez előkelőséggel utasítottam vissza, hogy a konyhapénzéből ily nagy áldozatot ne hozzon a jótékonyaság oltárára. Kifejeztem abbeli meggyőződésemet, hogy a nyeremények a legkényesebb igényeken is felülállanak s így fejedelmi módon rekompensálva lesz a florentin kalap, sőt talán szerencse legényesebb álmát fogja megvalósítani, felajánlottam, hogy 10 drb. sorajegyet veszek számára saját költségemre. Az asszony beleegyezett. Láthatóan jól esett neki előzékenységem. Ő persze nem gondolt arra, hogy 10 darab sorajegy 2 frt, egy florentin meg biztosan le alább is tíz forint. A florentin kalapról ünnepélyesen lemondott s velencei állottúkról is tizenkét águ csillárol álmodozott.

Én már jóformán el is felejtettem, hogy hogyan ültettem fel az asszonyt, mikor egyszer csak beront hozzám.

— Nézd csak! A 921-es nyert és mutatja a megyei lapban a «kopaszdi krajcár-egylet sorsajátéka» c. rovatot. — Az asszony tulboldog volt. Én intettem.

— Asszony, ne igyál előre a medve bőrére!

Maga irt az elnöknek, és rendelkezett nyereménye elküldéséről. A várva várt csomag végre megjött «Tartalma: ruhanemű» megjegyzéssel. Udvariasan segédkeztem a felbontásánál, magam is kíváncsi voltam.

— Uramfia! Mi ez? — Kiveszem. Egy ujdouatúj báránnyelűes szarvasbőr-nadrág. Még a mértékcedula is rajt van a szabóéól.

Nem esetelem a viharos család jelenetét, melyet a fatális toilette-darab előidézett, begyógyult sebeket szagatnék fel. (Fájdalom nem képes beszéd!) Jobb, ha a feledés sokat használt fátolyát borítom rá.

Az asszony minden módot felhasznál, hogy a nadrágon tudhasson. Én nem is tudtam róla, odadia a kocsiunknak. Másnap reggelinél együtt ülünk. Kopognak János, a kocsi nosza vissza a nadrágot.

— Naccságos asszonyom! a szóbó elfoccolta ezt az egész nadrágot. Intenően szék. Felésem iszonyuan elpirult, hogy így megtudtam a dolgot. Hogy zavarából kimentem, indítványoztam neki, hogy a kártaemnek vanak hál, azok valamelyikének jó lesz.

A kertész két fára meg, mimha rajok ontótták volna, úgy állott a nadrág. A két gyerek minden reggel vérebe verte egymást, hogy melyikök húzza fel aznap. A hóles apa padozóval elvett esen állapot mályra gárjatta. Én is a csapadékot találtam ki, hogy a versenget szerencsétlen tárgyát egy aszónapra haddia a faluzó zsidónak.

Egyszer csak beállit a zsidó. Kint ültem ebéd után a tornácra a komámmal.

Jó napot kívánok a nadjárónak. Eladhom egy rhemekh bürnadrágh. Csak a héknek jóhú lesz. De még nadjárós óhr is fülhuzhat, akhár fülspángyi istállókórá is. Nyáron hideg, mhint a phinos, thólen meleg, mint a kemeso...

— Megállj Náci, megkérdem a felezéget. Ravasz maliciával beszélek neki:

-- Nézd csak, megvegyem ezt a nadrágot? Mondanom sem kell, hogy szegény zsidó úgy szaladt ki az udvarról már a másik pillanatban mintha puskából lőtték volna ki. Engem is csak a komám jelenléte mentett meg az éghaborútól. —

Szép farsangi idő volt. A komámnak az a jó gondolata támadt, hogy az asszonyt is haragszik, megajánlta nyulásként. Az asszonynak megmondtam, hogy vacsorára megjövök, a elmentünk.

Hanem bizony nem kerültem én haza vacsorára, mert hát az áldomás nagy sori! Hajnal felé indultam csak haza. A komám elkísért. Épen azon gondolkodtunk, hogy hogyan lehetne ezt az áldomást, akarom mondani nyulásként (csak hogy, — a pohár, után!) egy «Rege a csodaszarvasról» — félével előtűni az asszony előtt. Könnyű volt azt Arany Jánosnak megírni, nem ivott hajnalig, mint a kelekedő. Nekünk bizony nehéz volt a gondolkodás. Annyit kifőztünk az asszony előtt való mentésből, hogy Hunor és Magor úkapánk módjára szép nyárspolgári módon vadásztunk, mikor egy gyönyörű aranyfűlű nyúl tűnik fel, s mi utánna, bele egy meotisi ingoványba, honnét csak reggelre tudunk kiszabadulni. . . Egyszer csak a holdvilágtól megvilágított országotom megpillantom szépen elnyújtóva — a bőrnadrágot. Valószínű a zsidó kocsijáról lerázódott, s az nem vette észre, hogy elveszett. A vasut az országot mellett visz el. Ép jött egy vonat. Pokoli terv gyult agyamban.

— Fogd komám. Kivegezzük ezt a nadrágot. Tudom le lesz kenyerelve az asszony. Kukkot se szól a kimaradásért!

Rátettük szépen a szüre. Egy jegenyefa mellől lestük a kivégzés lefolyását. Azonban hiu gondolat! A bodzavölgy-ireghi vicinális nagyon jól tudja, hogy az ötödik parancsolat: ne ölj!

Ezért hosszú éles fitttel figyelmeztette a nadrágot, hogy hagyjon fel öngyilkossági szándékával, végre is megállt a jámbor. Az utasok mind kiszállnak, a mozdonyvezető élénk gesztusokkal magyarázza a rendkívüli eseményt.

— Uram! Az első öngyilkosság a bodzavölgy-ireghi vasuton!

A másik pillanatban már egetverő nevetés hangzik fel, melyből kihangzik a mozdonyvezető egészséges hangu káromkodása. —

A vicinális megesőkönyöködésének híre hamar elterjedt, s mivel kitűdött, hogy a nadrág az én tulajdonom volt, a megyei lap elég merész volt arról értesíteni az eset kapcsán, hogy az én aligazgatói állásom erősen megrendült. . . Hozzá még az asszony se tágitott most már a kalap mellől. . .

TERTS ALAJOS

fűszer-, textil-, papír-, festék-, elaj- és rövidtáru kereskedése

A Inda-cukerka és Sósborsszsz elárulító helye.

NAGY VALASZTEK:

Képeslapok és levélpapírokban,

Jakalai és

Stollwerek különl. cukerkákiban,

Keestlin-féle süteményekben!!!

Fényképészeti műterem

Jánosházán.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására, hozni, hogy Jánosházán (dr. Figuli-féle házban) egy a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

fényképészeti műtermet

nyitottam. Magamat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlván, maradtam

kiváló tisztelettel

Berger A., fényképész.

Éremelst nyújtásokkal és egyéb e szakmában végző munkáikat a legutóbbabb ártat elkészíttek

Stock-Cognac Medicinal

szavatolt valódi borpárlat

CAMIS és STOCK

gőzpároló telepéből

BARCZOLA.

Egyedüli Cognac-gőzfőződe állandó hivatalos

vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható Jánosházán:

minden jobb üzletben.

Néhány elismerő levél STERN MÓR FIA Jánosházai harayolt-tetőcserép- és gőztégla-gyárában készült anyagokról:

Tölcsány, 1907. X/18.

Mai napon postautalványon beküldtük a szállított cserépszindely árát s egyuttal a szállított kitűnő minőségű anyagért elismerésünket fejezzük ki.

Tisztelettel

Báró Guttman László zalabéri uradalma.

Tölcsány, 1907. XII/14.

Sziveskedjék jövő évi építkezésre 30—100 ezer darab téglá és 10—30 ezer darab tetőcserépre Zalabér állomásra ajánlatot tenni.

Báró Guttman László zalabéri uradalma.

Szénásvölgyi uradalom 1908. július 12-én.

Tekintetes Stern Mór fia urak Jánosháza.

Orvencsek, hogy a gyors és pontos kiszállításért, úgy mint a kitűnő cserépszindely kifogástalan jó minőségéért ezutón megérdemelt nyilváníthatom, egyuttal tisztelettel kérem . . . stb.

Schmidt Adolf.

Pusztaszentlászló 1908. VI/28.

A két vagon zindelyt megkaptam, nagyon meg vagyok vele elégedve.

Zágorbily Győző Bertalan.

Kelt Pacsán, 1907. február hó 26.

Mintán láttam Pacsánúttonban a gyártmányát és nagyon jónak találom, sziveskedjék velem tudatni, hogy ezerért mennyiért adja a Zalaapáti állomásra, mert ha jobban jövök ki vele, mint a sopronyival, úgy csakis az ön gyártmányát használjuk stb.

Acél Miklós építési vállalkozó.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes savanyvíz

Bor, pezsgőkész a legjobb ital

Magyarországi főraktár: Bpest, V. Zoltán-u. 10.